

Svar på skriftligt spørgsmål om att utvidga tillämpningsområdet av 13 § a i fastighetsskattelagen till allmännyttiga religionssamfund

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 114/2019 rd undertecknat av riksdagsledamot Sari Essayah/kd m.fl.:

Ämnar regeringen främja utvidgandet av 13 a § i fastighetsskattelagen så att paragrafen också tillämpas på allmännyttiga religionssamfund?

Som svar på detta spørgsmål anför jag följande:

I fastighetsbeskattningen, inkomstbeskattningen och mervärdesbeskattningen behandlas religionssamfund tillsammans med den evangelisk-lutherska och ortodoxa kyrkan enhetligt och på annat sätt än allmännyttiga religionssamfund.

Enligt 13 a § i fastighetsskattelagen kan kommunfullmäktige bestämma att procentsatsen för en byggnad ägd av ett allmännyttigt samfund som avses i 22 § inkomstskattelagen och dess mark ska vara lägre än den allmänna fastighetsskatteprocenten om byggnaden på fastigheten huvudsakligt är i allmänt eller allmännyttigt bruk. Skatteprocenten kan också fastställas till 0,00.

Enligt 22 § i inkomstskattelagen är ett samfund allmännyttigt då det verkar enbart och omedelbart för allmän fördel i materiell, andlig, sedlig eller samhällelig bemärkelse, dess verksamhet inte enbart gäller begränsade personkategorier och det inte genom sin verksamhet bereder dem som är delaktiga i samfundet ekonomisk förmån i form av dividend eller vinstandel eller i form av sådan lön eller annan gottgörelse som är större än skäligt. Andra momentet i paragrafen innehåller en exempelförteckning på samfund som kan anses vara allmännyttiga.

Enligt 23 § i inkomstskattelagen är ett allmännyttigt samfund skyldigt att betala skatt för näringsinkomster både i stats- och kommunbeskattningen. Dessutom är samfundet skyldigt att betala skatt till kommunen på inkomster av fastighet eller del av fastighet som används för andra än allmänna eller allmännyttiga ändamål, enligt den inkomstskattesats som anges i 124 § 3 mom. och som i beskattningen för 2019 är 6,27. Inkomster av medelanskaffningsformer som anges i 23 § 3 mom. i lagen betraktas inte som det allmännyttiga samfundets näringsinkomst och är således skattefria.

Bestämmelser om den evangelisk-lutherska kyrkans, det ortodoxa kyrkosamfundets och andra religiösa samfunds samt deras församlingars beskattning ingår i 21 § i inkomstskattelagen. Dessa

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 114/2019 rd

betalar skatt endast till kommunen och endast för näringsinkomst samt för inkomst av en fastighet eller del av fastighet som används för allmänt eller allmännyttigt ändamål i enlighet med inkomstskatteprocenten som bestäms i 124 § 3 mom. På dessa tillämpas 13 § i fastighetsskattelagen inte eftersom bestämmelsen uttryckligen är begränsad till att gälla samfund som avses i 22 § i inkomstskattelagen.

Uttrycket allmännyttigt samfund innefattar i sig inte ett värdeomdöme av verksamhetens samhällseliga eller annan allmännyttighet utan med begreppet bestäms vilka skatteskyldiga beskattningssmetoden i enlighet med 23 § tillämpas på, till skillnad från skatteskyldiga som beskattas på annat sätt, som till exempel precis religiösa samfund.

Religiösa samfund och allmännyttiga samfund behandlas också på olika sätt i mervärdesbeskattningen. Enligt 5 § är ett i inkomstskattelagen avsett allmännyttigt samfund skatteskyldigt endast om den inkomst som har erhållits från en sådan verksamhet som det bedrivits enligt nämnda lag anses som skattepliktig näringsinkomst för samfundet. Ett allmännyttigt samfund är emellertid skattskyldigt för tagande i eget bruk av restaurang- eller cateringtjänster enligt de förutsättningar som bestäms i lagen.

Ett religiöst samfund så som avses i 6 § i mervärdesskattelagen är inte skatteskyldigt för verksamhet som avses i 23 § 3 mom. i inkomstskattelagen. I övrigt behandlas religiösa samfund som i enlighet med laghänvisningen gällande inkomstskattelagen också omfattar den evangelisk-lutherska kyrkan, det ortodoxa kyrkosamfundet och deras församlingar i mervärdesbeskattningen på samma sätt som andra skatteskyldiga.

Den evangelisk-lutherska kyrkan, det ortodoxa kyrkosamfundet och andra religiösa samfund har i de ovan behandlade skatteformer placerats i olika ställning än ett allmännyttigt samfund som avses i 22 § i inkomstskattelagen. Kärnfrågan är om de religiösa samfunden som avses i spørgsmålet beskattningsmässigt ska likställas med den evangelisk-lutherska och ortodoxa kyrkan eller med allmännyttiga samfund. Gränsen är visserligen inte tydlig eftersom verksamhet som till sin natur är religiös enligt lagen om religionsfrihet kan bedrivas förutom i ett registrerat religiöst samfund även i föreningsform. Liksom i samband med föreningar som bedriver ideell verksamhet av annan art kan en sådan förening betraktas som ett allmännyttigt samfund så som avses i inkomstskattelagen och fastighetsskattelagen om kännetecknen för en allmännyttig karaktär i enlighet med inkomstskattelagen och vederfarna tolkningar av den i övrigt uppfylls.

Det är inte ändamålsenligt att bedöma beskattningen av registrerade religiösa samfund enligt poängsättning för endast en beskattningsforms del utan bedömningen ska basera sig på en mera omfattande helhetsgranskning.

Synpunkter i anslutning till religionsfrihet och neutralitet talar för att religiösa samfund snarare likställs med den evangelisk-lutherska kyrkan och den ortodoxa kyrkan än med allmännyttiga samfund.

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 114/2019 rd

Helsingfors 7.10.2019

Finansminister Mika Lintilä